

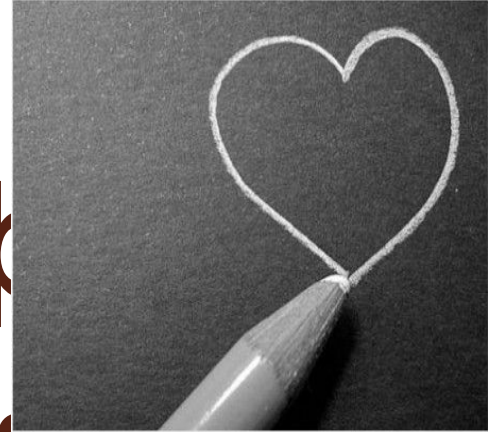

«Тричі мені
являлася

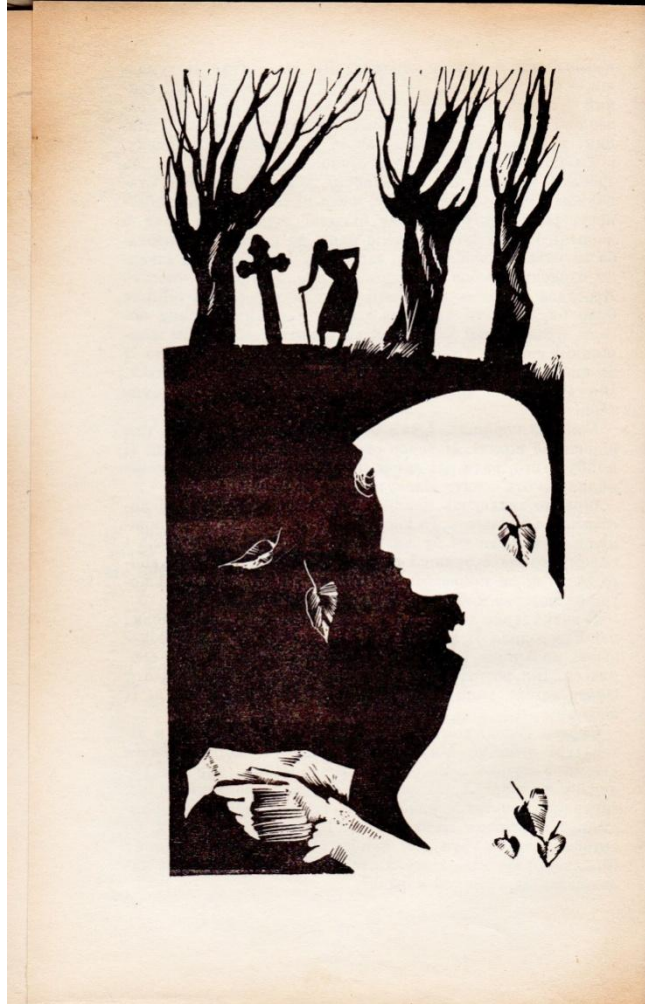
ліва ~~франка~~ **любов**...» та

жінки

**Кохання - це сфера
життя людини, яка
часто не піддається
логіці, а кохання
великої людини -
завжди легенда.**

Перше кохання

Одна несміла, як лілея
біла,

З зітхання й мрій уткана, із
обснов

Сріблястих, мов метелик,
підлетіла.

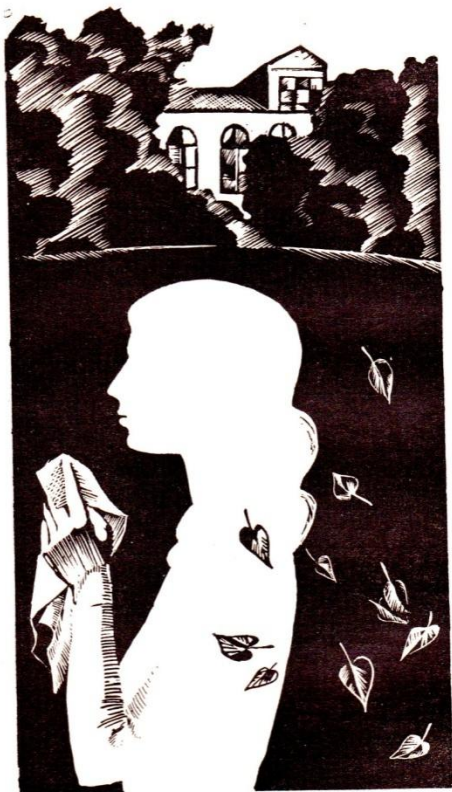
Купав її в рожевих блисках
май,

На пурпуровій хмарі вранці
сіла

І бачила довкола рай і рай!

Вона була цвіщиною, як

Друге кохання

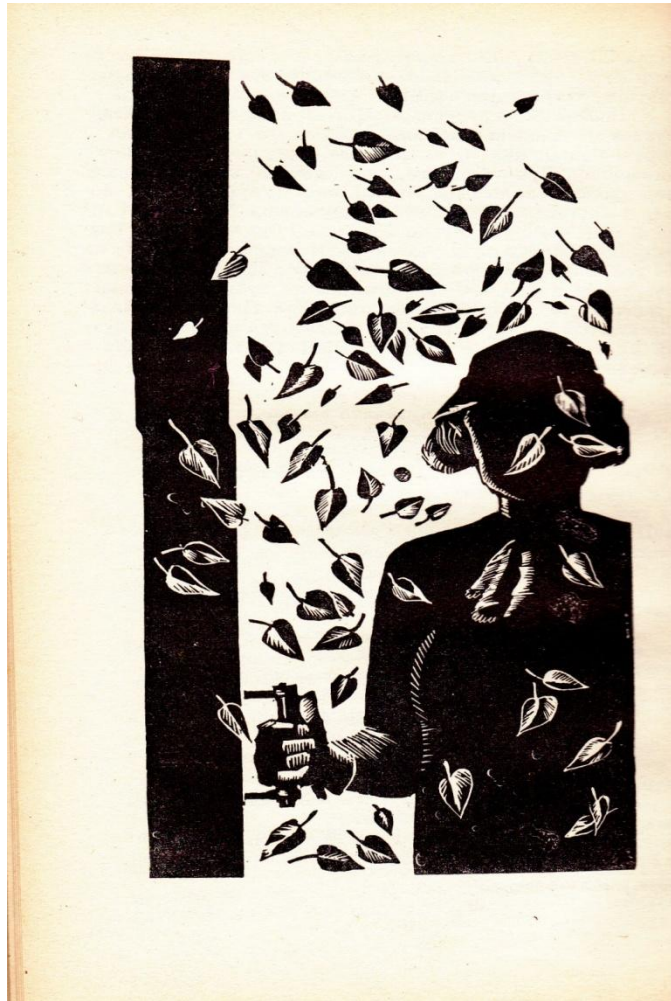
Явилась друга — гордая
княгиня,
Бліда, мов місяць, тиха та
сумна,
Таємна й недоступна, мов
святиня.

Мене рукою зимною вона
Відсунула і шепнула
таємно:

‘Мені не жить, тож най умру
одна!’

І мовчки щезла там, де
вічно темно.

Третє кохання

Явилась третя — жінчина чи
звір?

Глядиш на неї — і очам
приємно,

Впивається її красою зір.

То разом страх бере, душа
холоне

І сила розпливається в
простір.

Спершу я думав, що бокує,
тоне

Десь в тіні, що на мене й не
зирне —

Т... б

Ольга

Рошкевич

Першим сильним почуттям юного Франка було його кохання до попівни Ольги Рошкевич. На початках юнак із бідної сім'ї Франків, який уперше зіткнувся з жінкою із інших сфер, навіть не знав, як з Ольгою поводитися.

Попри заборону зустрічатись, Іван та Ольга ще протягом десяти років через друзів листувалися, їй він присвятив IX поезію у "Зів'ялому листі": "Розвійтеся з вітром, листочки зів'ялі, незгоєні рани, невтішні жалі..." Ольга Рошкевич теж кохала Франка.

Ольга Рошкевич

Юзефа

Дзвонковська

Про красу Юзефи Дзвонковської, її начитанність, передові й оригінальні погляди Іван Франко уперше почув від своїх польських друзів.

При зустрічі на Франка Юзефа справила сильне враження. Він відразу ж палко закохався. І вирішує, що після Ольги Рошкевич Юзефа саме та жінка, яка може йти поруч нього, може бути його дружиною.

Та Юзя не відповіла взаємністю. Він страждав.

Шлюб Івана Франка та Ольги Хоружинської став політичною зв'язкою Сходу й Заходу

Целіна Журавська

Одна з найромантичніших історій із життя Івана Франка — це його кохання до шляхтянки Целіни Журавської. Прекрасну дівчину з голівкою грецької богині він уперше побачив і закохався в неї за прозаїчних обставин — вона сиділа за касовим віконцем, бо служила на пошті у Львові. Щоб бачити її знов і знов, поет неодноразово писав сам до себе листи і сам їх відбирав.

**«Більш, ніж меч, і
огонь, і стріла, і коса.
Небезпечне оружжя
— жіноча краса. Ані
мудрість, наука, ні
старші літа не дають
проти неї міцного
щита...»**

І.Я.

Франко

**Дякую за
увагу!!!**

Ольга Рошкевич

підготувала:

Презинтацію

Ганайлюк Галина

учениця 10 Б класу